

Izreka

1. Članak 4. Direktive Vijeća 85/374/EEZ od 25. srpnja 1985. o približavanju zakona i drugih propisa država članica u vezi s odgovornošću za neispravne proizvode treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalni sustav dokazivanja kao što je onaj o kojemu je riječ u glavnom postupku na temelju kojeg sudac koji odlučuje o meritumu, kada se pred njim vodi postupak povodom tužbe kojom se dovodi u pitanje odgovornost proizvođača cjepiva zbog njegove navodne neispravnosti, pri izvršavanju diskrecijske ovlasti koja mu je u tom pogledu dodijeljena, može smatrati, unatoč zaključku da medicinskim istraživanjem nije utvrđena niti pobijena uzročna veza između primanja cjepiva i nastanka bolesti od koje oštećenik boluje, da su određeni činjenični elementi koje tužitelj navodi ozbiljne, precizne i dosljedne indicije na temelju kojih se može zaključiti da je cjepivo neispravno i da postoji uzročna veza između te neispravnosti i navedene bolesti. Ipak, nacionalni sudovi moraju paziti da pri njihovoj konkretnoj primjeni navedenog sustava dokazivanja ne dođe ni do kršenja pravila o teretu dokazivanja uvedenog navedenim člankom 4. ni do ugrožavanja djelotvornosti sustava odgovornosti uvedenog tom direktivom.
2. Članak 4. Direktive 85/374 treba tumačiti na način da mu se protivi sustav dokazivanja koji počiva na presumpcijama prema kojemu će se, kada medicinskim istraživanjem nije utvrđena niti pobijena veza između primanja cjepiva i nastanka bolesti od koje oštećenik boluje, uzročna veza između neispravnosti koja se pripisuje cjepivu i štete koju je oštećenik pretrpio uvijek smatrati utvrđenom ako postoje određene unaprijed utvrđene činjenične indicije o uzročnosti.

⁽¹⁾ SL C 48, 8. 2. 2016.

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 14. lipnja 2017. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Mohammad Zadeh Khorassani protiv Kathrin Pflanz

(Predmet C-678/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 2004/39/EZ — Tržišta financijskih instrumenata — Članak 4. stavak 1. točka 2. — Pojam ‚investicijske usluge‘ — Prilog I. odjeljak A točka 1. — Zaprimanje i prijenos naloga u vezi s jednim ili više financijskih instrumenata — Moguće uključivanje posredovanja s ciljem sklapanja ugovora o upravljanju portfeljima)

(2017/C 277/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohammad Zadeh Khorassani

Tuženik: Kathrin Pflanz

Izreka

Članak 4. stavak 1. točka 2. Direktive 2004/39/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 21. travnja 2004. o tržištima financijskih instrumenata te o izmjeni direktiva Vijeća 85/611/EEZ i 93/6/EEZ i Direktive 2000/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 93/22/EEZ u vezi s Prilogom I. odjeljkom A točkom 1. te direktive treba tumačiti na način da investicijska usluga koja se sastoji od zaprimanja i prijenosa naloga u vezi s jednim ili više financijskih instrumenata ne obuhvaća posredovanje s ciljem sklapanja ugovora čiji je predmet aktivnost upravljanja portfeljem.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.